
SZELES JUDIT

Ingrid Turesson

Az vagy, amit nézel (Peter Gabriel)

már régóta tartozom neki
hogy megírjam szöszeit szőnyeget
hogy megörökítsem finom ujjai között
futó fonalat a szálakat amelyek
mind őhozzá vezetnek el
a házához ahol minden nap eggyel több
a meseszövés menetében
már régóta itt van, benne a fejemben
beleszötte magát az idegrendszerembe
csak a szép szavakat keresem
a legszebbeket keresem
megénekelni szőnyegköltészetét
ahogy továbbszövi *Bohuslän* meséit
*Bohuslän*legszebb legislegszebb Penelopéja
*Bohuslän*legszebb meséit
amint azt a sziklákról leveszi
babusgatja dajkálja rajzolja
*Bohuslän*napkerekét begörgeti
házaiba ahol minden nap eggyel több
a meseszövés menetében
finom arcvonalán arcfonalán továbbszövődik
*Bohuslän*ősi sziklarajza mind
a napkerék a vikinghajó a ház és háznépe
házában babusgatja dajkálja
*Bohuslän*népét és rajzait
rajzolja vonalazza és fonalazza
*Bohuslän*legszebb Penelopéja
nap mint nap fonja szövi házaiban
lovak kutyák szarvasok között
vadászok harcosok szerelmesek között
anyák gyermekek hajók és napkerekék között
szöszeit szőnyeget csomózza tovább
csomózza egyre – minden nap
eggyel több csomó élete fonalán
szöszhaja len kék szeme bőre
benne fejemben
benne szavaimban
benne a gránitban
mit kis kalapácsom ütemes hangja
ismét mesévé változtat
már régóta tartozom
már régóta várom
várom hogy a legszebb szavak
körbefonják
ünnepeljék őt
motyogok
morzsálja ujjai között a szösz
szövőszékén mint hárfán a húrok
fonalak feszülnek
készülnek énekelni
egy régen elfeledett
ősi éneket